

Dinozaurii, cei care nu lasa urme...

Am fost intotdeauna ghid pe Deinox. E o meserie frumoasa. Si grea. Cunoscuti toti dinozaurii de pe Deinox, si asta ma face de neinlocuit. Cine ar mai avea curajul de a trai pe o planeta locuita de dinozauri, unde singurele locuri in care poti supravietui noptii sunt cabanele speciale ? Nimeni. Am fost adus cu forta, dintr-o tabara de sclavi. Daca acceptam munca aici, deveneam om liber. Si am acceptat-o. Incetul cu incetul, am inceput sa studiez dinozaurii si celelalte vietuitoare. Vizitatori "adevarati" primesc de trei ori pe an. Biletele sunt extrem de scumpe. Pana acum, cei mai multi care veneau erau asa-zisi turisti: traficanti de piele de dinozaur, oameni certati cu legea, sclavi evadati sau alte scursuri care nu doreau decat sa se refugieze intr-o cabana de pe Deinox, si sa stea vreo zece ani, pana ce lumea va uita de ei, si se vor putea intoarce pentru a-si continua afacerile murdare. Acum vreo zece ani, a venit la mine marele miliardar Jake Gostsew. Era urmarit de politie, caci au aflat modul cum facuse toti acei bani. Politia m-a avertizat. Primisem ordinul de a-l aduce viu sau mort, preferabil mort, caci viu ar fi avut sanse de a scapa iarasi. De fiecare data primeam astfel de "ordine". Caci dinozaurii nu lasa urme.

L-am dat de mancare unui T-Rex, n-am avut ce-i face. Prostul a crezut ca putea fugi incotro dorea in timp ce faceam tutrul Zonei. S- inselat amarnic. Era, in acea zi singurul meu turist, si trebuia sa-l ghidez, bineinteles pe niste bani frumosi... Cand am ajuns in apropierea Padurii Daspletozaurului, a sarit din masina si a luat-o la fuga in padure. Nu-l puteam urmari cu automobilul in padure, fiind mult prea mare. Ghinionul lui a fost un Tyrannozaur ne-a urmarit, si cum l-a vazut l-a si inhatat.

* * *

Acum doi ani am primit o veste buna: 10 vizitatori. Toti erau mari criminali si traficanti. Politia mi-a dat ordin sa-i dau de mancare la un Allozaur sau unei haite de Deinonychus, in schimbul unei sume bunicel de bani. Bineinteles, am acceptat. Studiul meu asupra pterozaurilor era pe sfarsite, si mai aveam nevoie de bani pentru echipamente.

Au venit si i-am cazat la una dintre cabanele de langa baza mea de cercetare. A doua zi, am mers cu ei prin Campiile Allorei. Le-am aratat o turma de Iguanodon si de Prosaurolophus. Unul dintre ei parea ca ii cunoaste foarte bine: probabil ca era traficant de piele de Allozaur. Am iesit din masina pentru a vedea cuibul Maiasaurei. Pe parintele Maiasaura care a ramas sa aiba grija de pui l-am adormit cu niste praf de Stikhel. Cuiburile erau asezate pe un damb, la distanta de 7 metri unele de altele. Inca din masina am observat ca o haita de Deinonychus ne

urmarise. Ceilalti nu a bagat de seama nimic. Am scos din pamant niste oua si le-am aratat. Fiecare a luat cate unul si a inceput sa-l studieze. Le-am spus ca trebuie sa ma intorc la masina pentru niste instrumente. M-au crezut. Cum m-am departat putin de ei, am rupt-o la fuga pana la masina. In masina se afla "traficantul" de dinozauri. Vazuse Deinonychusii, si fugise inaintea mea. Intr-adevar, cei noua au fost atacati de raptori. Au fost haliti doar cinci. Probabil ca se indestulasera mai devreme cu un Maiasaur...

Totul a parut un accident. Pe drumul de intoarcere au fost foarte atenti. Nu cumva ii mai urmarea vreun carnivor ?

La baza, le-am acordat primul ajutor. Unul dintre ei era ranit grav. Gheara curbata si ascutita de 15 centimetri ii gaurise toracele. L-am ajutat cum am putut, dar si-a dat duhul a doua zi.

"Au mai ramas doar patru" am dat raportul politie, prin radio. M-au sfatuit sa termin treaba cat mai repede, caci o alta "incarcatura" venea.

Au vrut, apoi, sa vada turma de Diplodocus din Valea Gatului-Lung. Am mers cu ei timp de 5 ore. Am pus armura pentru vehicul pentru a nu avea vreo "surpriza" cu vreun pradator rapid sau un... pterozaur infometat. Am coborat in apropierea turmei. Au fost uimiti cand au vazut dimensiunile uriasilor dinozauri. Cel mai batran, Coadă Lungă, avea vreo 50 de metri. Coadă lui era pur si simplu impresionanta: avea peste 20 de metri. O singura lovitura era de-ajuns pentru a lasa la pamant cel mai puternic Allosaur. Coadă-Lungă avea, probabil, o inima uriasa. Nici nu stiu cum putea sa pompeze sangele din cap pana-n coada...

Din loc in loc se puteau vedea Brachiozauri. Aceste reptile sunt mult mai pasnice... Stau tot timpul si mesteca frunze. Dacă te-ai uita toata ziua la ei si la Apatozauri, numai asta ai vedea. Niste bestii lenese, mai scurte decat Diplodocus-ii dar mult mai inalte. Picioarele de in fata erau mai mari decat cele din spate, iar coada lor era mai scurta. Parca ar niste girafe. Se uita la noi de sus, si tare as vrea sa stiu ce le trece prin cap ne vad. Cu un creier de dimensiunea unei nuci nu cred ca ar fi putut banui ca suntem sase intrusi in lumea lor, a dinozaurilor.

Am intrat in padure, dupa ce ne-am asigurat ca toti raptorii sunt departe. Le-am dat de lucru: am impuscat cu pusca-tun 3 Iguanodoni si un Diplodocus. Pradatorii au simtit imediat mirosul sangelui, precum rechinii. Asteapta sa cedeze uriasii erbivori si sa-i poata ataca. Uriasul Diplodocus inca isi mai poate misca agesiiv coada, iar Iguanodonii raniti sunt ajutati de ceilalti membri ai turmei. Parca sunt o familie. Mai ales Deinonychus-ii si Coelurozaurii a caror organizare este asemanatoare cu a lupilor de pe Terra. Dar sunt mult mai infioratori si au o minte mult mai... infricosatoare prin tacticile lor de atac.

Le-am aratat puii de Diplodocus. Acestia stau in padure, la adapost de marii carnivori. Cand ating o lungime de peste 12 metri, isi pot purta singuri de grija. Atunci, cand marimea ii deranjeaza in locuri stramte, trebuie sa iasa din padure si sa-si gaseasca o turma, careia sa i se alature. Multi pui mor: de foame, sau mancati de pradatorii cei mici: Oviraptori, Coelurus, Veloviraptori si altii. Uneori ouale nu apuca sa eclozeze: ori sunt ingropate prea adanc in pamant si puii nu pot iesi, ori un Oviraptor le da de urma si distruge intreg cuibul. In apropierea unei poini, langa

cascada "Floarea de Gingko", un stegozaur se adapa. Ce puteam sa fac ? Sa enervez un stego ? Nu... era prea periculos. Urletele lui puteau atrage perechi de Allozauri. L-am admirat, stand ascunsi la umbra unui conifer urias. Timp de o ora intreaga a stat sa bea apa. Un idiot de "turist" a inceput sa arunce cu pietre in bestie. Ce o fi avut in cap, prostul?

Animalul, care se afla exact sub copacul unde eram cocotati ne-a observat. De frica sau de prost ce era a inceput sa urle si sa-si arate placile rosii de pe spate.

"Turistul" a mai aruncat o piatra. In acea clipa, am observat ca 50 de metri mai departe se afla cuibul stegozaurilor. Era un fel poienita, unde aveau hrana si spatiu larg de miscare. Pe un damb de pamant se aflau oua de Stegosaurus. Acesta era masculul iar ceva mai departe erau doua femele. Una dintre femele a pornit in ajutorul lui. Impreuna au inceput sa-si scuture coada cu tepi in varf. Masculul a inceput sa loveasca trunchiul copacului cu furie, in timp ce femelele isi scuturau nervoase placile de pe spate. De teama, m-am urcat pana in varful arborelui.

Ceilalti erau inlemniti de groaza. Dupa ceea ce li s-a intamplat cu Deinonychus-ii acum vedeau ce insemna sa infurii un erbivor pasnic, fara pic de minte. Cel cu pietrele a fost nimerit de un tep osos al cozii masculului chiar in crestetul capului.

A murit pe loc. Un alt "turist" a cazut impreuna cu creanga de care se tinea.

Lovitura data de Stegozaur copacului fusese puternica. Jos, a fost calcat in picioare de femela. Eu, "traficantul" si inca unul ne-am ascuns bine in varful uriasului conifer. Timp de trei ore, cei doi erbivori iritati au ramas "de paza" sub copac. A plecat femela. Dupa inca o ora, masculul a plecat si el, spre cuiburi. Am avut clar, ghinion. De obicei nu prea vezi Stegozauri in turma. Doar in perioadele de imperechere si crestere a puilor. Am coborat cu greu, caci multe crengi fusesera rupte de Stegozauri.

Se inserase. Am ramas doar trei: eu, cunoscatorul de dinozauri si un "turist". Cand i-am primit, am crezut ca erau niste specialisti, cel putin mari braconieri de dinozauri. Dupa ce am vazut cum au reactionat la vederea raptorilor (tipand de frica, si chemandu-ma in ajutor) mi-am dat seama ca nu erau decat niste gainari, hoti, traficanti de nimicuri. Nici nu merita sa-mi bat capul cu ei. Doar unul dintre ei, cel care a vazut haita de Deinonychus si s-a adapostit pareca un individ periculos. Pe obrazul stang avea o cicatrice uriasa (oare a fost zgariat de un raptor ?) si era de un calm neomenesc. Cand a aruncat "colegul" lui cu piatra in Stegozaur, a inceput sa urce mai sus, alaturi de mine. Oare stia ca eu nu sunt decat un "instrument" al politiei ? Un ghid si un paleontolog adevarat, dar care din lipsa banilor accepta astfel de treburi murdare... Acesta sunt eu. Comportamentul meu poate ca i-a trezit suspiciunea.

Cum spuneam, am coborat din copac. Aproape se innoptase. Ne era tuturor frica, caci raptorii si poate, vreun carnozaur, erau pe urmele noastre. Am iesit din padure, iar campia am traversat-o, pana la vehicul, tarandu-ne. Orice zgomot era periculos. Nimeni nu-si poate imagina cate perfecte masinarii de ucis sunt raptorii, sau cat de surprinzatori si infioratori sunt carnivorii cei mari. La cele mai mici sunete, instinctul le spune ca hrana e aproape. Aceasta "civilizatie" nu este perfecta. Savantii au amestecat pe Deinox dinozauri din toate perioadele: astfel, puteai

vedea Allozauri si Tyrannozauri luptandu-se, Diplodocus-i si primitiv Plateozauri, Deinonychus-i si Coelophysis-i sau chiar Herrerazauri. Inevitabil, multe specii (printre care Coelophysis-ii, Procompsognathus-ii) au disparut, fiind intrecute de reptilele mult mai evolute: Velociraptor, Stenonychosaurus, Ankylozauri si altele. Am ajuns la vehiculul blindat dupa doua ore de tarat prin iarba inalta a "savanei". Am stat cu urechile ciulite: oare ne-o fi urmarit vreun pradator ? Iata cel mai cumplit lucru care mi s-a putut intampla vreodata : in urma luptelor dintre Allozauri si Iguanodoni sau Diplodocusi, vehiculul blindat a fost rasturnat. Nu mai era in stare de functionare. Pe langa faptul ca a fost rasturnat, dinozauri furiosi au patruns in el, si au rupt tot ce se putea: scaunele erau aruncate zece metri mai departe de automobil, iar instrumentele de ghidare a masinii erau smulse. Capota parea sa fi fost calcata in picioare de un Iguanodon ce alerga. Eram in pericol. Peste noapte, ne-am adapostit inauntru, baricadandu-ne cu scaunele ramase. Am stat unul cate unul de paza, fiecare cate 3 ore.

M-am trezit a doua zi, cred, pe la ora 6. Era randul meu. Ceilalti dormeau adanc. Cel care trebuia sa fie treaz, nu cred sa fi stat de paza, dupa ce eu imi terminasem randul.

Am privit pe geam: langa noi, se afla o intreaga haita de Velociraptori. Toti dormeau, in afara de unul care se uita inspre padure. De departe, se auzea venind turma de Parasaurolophus-i. Veneau aici, in savana, sa pasca. Mi-a venit un plan diabolic. Puteam scapa acum foarte usor de ei: cat timp nu stiau de pericolul de afara nu aveau motiv de ingrijorare. Am scris un bilet pe care l-am lasat pe banca pe care dormeau: "Am plecat dupa ajutoare !!!" Apoi, am dat la o parte scaunele si m-am ascuns in portbagajul masinii, acoperindu-ma cu o banca ramasa. Dupa o jumatate de ora, cei doi s-au trezit. Au citit biletul si au hotarat sa nu plece din zona vehicului. Neastepandu-se la nimic, au deschis usa, si au iesit, trezind Velociraptorii. Nu stiu ce s-a intamplat, dar am auzit tipete. Pe hotul de rand l-au inhatat cum a iesit. Nu a apucat sa fuga decat vreo patruzeci de metri, ranit fiind... M-am ghemuit in ascunzatoarea mea, caci doi raptori au intrat inauntru, simtind mirosul "hranei". S-au urcat pe bancheta sub care eram ascuns si au inceput sa urle.

* * *

Atunci, a fost prima oara cand am lesinat. Au trecut doi ani de atunci. Nu mai tin minte decat turma de Parasaurolophus care a trecut chiar pe langa vehicul.

Parasaurolophus-ii sunt cei mai "eleganti" din dinozauri erbivori. Sunt pasnici si ii poti studia usor.

Azi, am mai primit o alta "incarcatura". Politia m-a avertizat: cica sunt numai unul si unul. Vor sa viziteze Deinoxul, ca sa vada daca aici se poate face niste braconaj, tot pentru pielea de Allozaur. Ii voi intampina cum se cuvine... Ah, ia uite ca au venit.

Da, sunt sase specialisti in ale vanatorii de dinozauri. Va trebui sa le intind o capcana mult mai elaborata. Poate ca voi folosi trucul cu puii de T-Rex, sau cu gheara de Deinonychus. Nu stiu... Unul dintre ei imi pare cunoscut: este inalt, bine cladit, iar pe obrazul stang are o cicatrice uriasa (oare a fost zgariat de un raptor ?).

Maine vor sa mearga in Valea Gatului Lung. Sunt mirat, caci ei cunosc aceste denumiri, date chiar de catre mine.

* * *

A doua zi, dupa ce mi-am pregatit rucsacul si automobilul blindat, am pornit la drum. Dupa 4 ore de mers, am oprit pentru a le arata Diplodocus-ii.

- Iata-l pe Coada-Lunga ! am strigat. Este cel mai mare si mai batran Diplodocus pe care l-am vazut vreodata !

Ochii, celui ce-mi pareea cunoscut, i-au sclipit. Da, era un braconier experimentat. Pielea lui Gat-Lung valora cel putin o suta milioane de dolari. Cu banii acestia iti puteai cumpara o planeta de la targul anual !

- Iata si Iguanodonii ! le-am atras atentia. Vin la pascut, alaturi de sauropozi. Cel mai mare iguanodon este Fiduck. Iata-l! am strigat, aratand cu degetul.

Timp de doua ore am privit impresionati comportamentul imenselor reptile. Pana s-au ivit, in zare, haitele de carnivori. Probabil Deinonychusi. Ei sunt cei mai mari dintre pradatorii mici. Ceva mai departe, un T-Rex, merge lenes catre lac. Probabil a dormit. In curand va incepe iarasi vanatoarea...

- Trebuie sa mergem ! zic eu. Vin raptorii.

Mi-a trecut prin cap ca as fi putut sa fug cu masina, lasandu-i acolo. N-ar fi supravietuit, desigur. Dar pur si simplu nu am putut sa fac acest lucru. Oare ce se intampla cu mine ?

- Strang aparatele de fotografiat si vin imediat in masina. Plecam in doua minute ! Am luat in brate cele doua instrumente uriase pentru fotografiere tridimensionala. Deodata, am auzit usile inchizandu-se. "Oamenii astia nu mai au rabdare ! Ce le-o fi asa de frica ? Am zis ca vin imediat."

Cand ma uit spre masina, ei pornesc motorul. "Ce i-a apucat ?"

Cel cu cicatricea, imi zimbi. Acum, l-am recunoscut era unul din cei zece pe care i-am primit acum doi ani. Dar cum a supravietuit ? Velociraptorii de obicei nu isi lasa prada sa scape.

- Hei, ti-ai adus aminte ? striga Cicatrice. Acum doi ani ai vrut sa ma dai de mancare la Velociraptori !

- Cum...

- Haha ! Nu tii minte turma de Parasaurolophus ? Micutii Velo s-au speriat si au fugit. Am stat apoi o luna intreaga in jungla, iar apoi, am reusit sa ies de pe Deinon ascuns intr-un container cu piele de Allosaur. E randul tau ! Mult noroc !

Cicatrice si ceilalti braconieri au plecat cu vehiculul blindat. Ce sa fac ? Am rupt-o la fuga.

Haite de Deinonychus se apropie... iar Tyrannozaurul da tarcoale turmei de Parasaurolphus.

Haite de Deinonychus se apropie... iar Tyrannozaurul da tarcoale turmei de Parasaurolphus.

Haite de Deinonychus se apropie... si simt cum ma trec fiorii. Un dinozaur alearga in urma mea. Este Deinonychusul sau Tyrannozaurul. Tot aceeasi soarta o am...

--	--

Acordati o nota povestirii: 4 = slaba; 10 = excelenta	
Adresa e-mail (necesara)	Nota:
	45678910
doriti sa fiti notificat cand apar noi povestiri?	
